

Publicerad 2006-02-15 06:49 av Siera

En kort beskrivning av mitt farväl till en vän med problem. Han har åkt in på behandlingshem och får hjälp för att han skär sig nu...

Vi behöver inte ord.

Vi behöver inte några ord. Tystnaden säger mer än några ord dina läppar kan forma. En känsla förmedlad utan ljud.

-Förlåt.

Ett kort avbrott i tystnaden.

-Det finns inget att förlåta. Inga ord. Tystnaden finns här, runt oss. Orden förstör känslan. Shh.

-Men förstår du inte? Det var mitt fel. Är mitt fel.

Ett finger mot läpparna, ögon som visar tydligt att orden är överflödiga. Tystnad. En hand möter en annan. Stöt genom kroppen. Ett försök att säga något igen, men blicken tystar åter.

Hon kryper upp brevid honom i sjukhussängen, och slås av hur liten han verkar, fast han är tre år äldre än henne.

En hand med alltför ärrad handled och underarm leker med en av hennes hårstrimmor.

\Hur kunde jag låta det gå så långt?\'

Tanken slår ned i ett annars förvånande fridfullt sinne.

15 minuter senare kommer sköterskan vid namn Petra och säger att tiden är ute. Ett par blickar, sedan en kram. Ingen vill släppa, men Kvinnan står i dörröppningen och visar bestämt att ingen övertalning kommer köpa dem ytterligare några minuter.

Står strax upp, drar en sista gång längs armen och viskar:

- Jag älskar dig.

En tår anas, och strax har den tagit fast form och rinner längs kinden. Mjuka fingrar torkar bort den och man hör:

- Jag älskar dig också.

Hon drar sig långsamt bakåt, händerna verkar inte vilja släppa taget då hon långsamt backar ifrån honom.

Tillsist är det bara fingertopparna som rör vid varandra och med ett sista steg delar sig även dem. I dörröppningen vänder hon sig och ser in i rummet.

- 1 månad, säger han.

Ett vagt leende möter ett annat, Petra suckar lite och med en knuff lämnas den ena gestalten ensam i sjukhusrummet.

\\"1 månad.\"

Orden ekar i tankarna, på samma sätt som stegen i korridoren. Bara en månad.

En månad sen får man träffa honom igen. Då får han börja ta emot besök på det där hemmet. En månad.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Siera med Poeter.se id #6290 innehar upphovsrätten